

Lời Năn Nỉ

Nguyễn Sa

Đừng bay nữa, con chim hải âu đại khờ
Ở mãi tận cùng đại dương và trí nhớ
Mặt trời làm rã đám băng
Anh đã nhìn thấy trong môi em vừa thở

Trong thảo mộc và thịt xương
Trong chín cánh lộc non, trong mười chồi vị giác
Thân thể mùa xuân đã cựa mình huyền sử
Con nai vụng về còn di chuyển đi đâu

Miền đất mới đang reo vui dưới chân
Bài hợp ca đã nghe cất lên
Từ lớp tế bào tinh khôi của mắt em vừa mở

Còn bỏ chạy đi đâu, này con thỏ e dè
Khát khao đứng đợi trong từng khóm cây
Những vết lông ngỗng đã rủ nhau hiện ra
Trên những móng tay em rực đỏ .